

[Rahbæk Møller]

Svend Andersens partifælle Thorkild Simonssens ytringer. Vi har ikke nævnt de andre ting om arbejdsmarkedspolitik, dér kan vi være meget enige i hr. Svend Andersens bemærkninger, men vi har været bundet af, at vi strengt har fremført, hvad Kommunernes Landsforening er kommet med, fordi vi synes, det ville være et fremskridt i hvert fald.

Så jeg vil tillade mig at fortolke hr. Svend Andersens indlæg som tilslutning til forslaget, men det var somme tider en lille smule svært at fornemme, om det var det ene eller det andet.

Så var der hr. Jens Heimbürger, der begav sig ud på det helt store ideologiske skoleridt. Jeg troede ellers, den dér socialistforskrækkelse var lidt på tilbagesog, men nu tror jeg, selv hr. Peter Brixtofte er blevet socialist, og så er vi nået langt i socialistforskrækkelse. I øvrigt tror jeg, hvad angår Østlandene, at en af de ting, vi vil se i den kommende tid derovre, er, at de får noget, som de har manglet gennem alle årene, og det er nogle kommunale iværksættercentre, for hvis de mangler noget derovre, især i Sovjetunionen, så er det netop iværksættere. Det er jo det, der er hele Gorbatsjovs problem med at få økonomien til at trives.

Hr. Svend Heiselberg føjede ikke meget nyt til det, ministeren havde sagt, og hr. Hugo Holms indlæg var ikke overraskende. Det er klart, at det ikke er Fremskridtspolitik. Det havde jeg heller ikke forventet.

Fru Kirsten Lees indlæg havde jeg lidt svært ved at forstå, bortset fra at jeg opfattede det egentlig som positivt, fordi fru Kirsten Lee ytrede sympati for en iværksætterpolitik, og jeg hørte ikke, at hun tog direkte afstand fra forslaget. Jeg forstår det sådan, at Det Radikale Venstre faktisk har en del sympati for de tanker her, men selvfølgelig ikke kan støtte dem på grund af regeringssamarbejdet, og det forstår jeg da udmærket godt.

Fra CD kom en klar afvisning. Det var også forventet. Fra hr. Lysholm Christensen var det sympatiske ord, men altså også en afvisning, og det må jeg beklage.

Jeg synes stadig væk, det er beklageligt, at et flertal her i Folketinget har den tradition, som efterhånden er enerådende i Danmark fra enevældens tid, at staten i den grad skal bestemme, hvad der sker ude i kommunerne, og jeg kan glæde mig over, at der trods alt er kommunalpolitikere, der er klogere end de mennesker, der har talt her i salen i dag.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Hr. Rahbæk Møller skulle nødig få det indtryk, at vi afviser det her forslag på grund af regeringssamarbejdet. Vi har heller ikke nogen ideologiske lianer at svinge os rundt i. Vi afviser det hovedsagelig, fordi vi ikke synes, det er i overensstemmelse med grundlæggende sund fornuft, men vi er indstillet på at se på iværksættere.

Svend Andersen (S):

Ja, det er en rigtig opfattelse, hr. Rahbæk Møller har fået, at vi er positive over for de intentioner, der ligger i forslaget. Det er også rigtigt, at nogle af de ting er sagt fra Kommunernes Landsforenings side, at det er det, man ønsker. Men man har jo sagt noget mere end det.

Man har også sagt, at man ønsker at se det hele i en sammenhæng, at man ønsker, at der skal udarbejdes en samlet erhvervspolitik, en uddannelsespolitik og en arbejdsmarkedspolitik. Det var det, jeg pegede på, og det var egentlig her jeg synes, at SF's forslag er lidt for beskedent. Man tager ikke et samlet overblik, men det kan vi jo snakke om i udvalget.

Det, vi finder væsentligt, er, at vi kommer væk fra kun at snakke om beskæftigelsespolitik, at vi kommer mere over til at snakke om en samlet erhvervspolitik, og det er det, der må være målet for den indsats.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Hr. Rahbæk Møller brugte et ordvalg, der lyder, at regeringen ønsker at begrænse borgmestrenes udviklingsmuligheder.

Nu går jeg ud fra, at hr. Rahbæk Møller mener, at regeringen forsøger at begrænse borgmestrenes udfoldelsesmuligheder, og da vil jeg sige, det er helt forkert. Der er ingen grænser for, hvad borgmestrene må, og der er ingen grænser for, hvad byrådsmedlemmerne må. Det skal blot være for deres egne penge og ikke skatteborgernes eller kommunekassens. De har fri udfoldelsesret for egne midler. Grænsen går, hvor de inddrager skatteborgernes penge.

Hovedønsket er jo, at beskæftigelsen etableres i den private sektor, at man er opmærksom på, at vi alle har et ansvar, både regering, Folketing og kommuner, for at der er vækst i det private erhvervsliv, at vi kan stimulere til øget